

že imajo skoraj vsi kulturni narodi.¹ Ker nimamo celotnega prevoda, izkušajmo po močeh razbrati vsaj jedro in duha mlade in mogočne pesmi.

Okrog treh tečajev se vobče giblje življenje in poezija prirodnega človeka. Prvi je — priroda, ki je objekt njegovega čutno-umskega spoznavanja. Drugi — vsakdanje delo in borba za individualni obstoj. Tretji — čutna ljubezen, ki stremi za ohranjenjem vrste. Vse pa obvladuje in uravnava verska in etična

niti v duhovne višine verske poezije, ki tupatam prav živo prošinja tudi rusko narodno pesem.

Lirično moč pesnikovo cenimo zlasti po tem, kako on pojmuje in uporablja poezijo prirode. Priroda je srce lirike. Iz nje poteka in vanjo se vrača čuvstvo in misel. Iz nje si razbira pesnik simbole in si bogati jezik, in — kar je glavno: v njej išče in najde svojo mladost — svojo naivnost. A kakor hitro izgubi pesnik stik s prirodo in njenim

NAPOLEON I. V NOČI (5.—6. JULIJA 1809) PRED BITKO PRI VAGRAMU

zavest, ki je odvisna od vzgoje posamnika in vse družbe. Filozofskih in kulturnih problemov človek „iz mase“ ne rešuje.

Koljcov je prirodni poet „iz mase“, zato se tudi njegova poezija giblje v teh nižinah. Apologija prirode — apologija dela in moči — apologija čutne ljubezni: to je vsa vsebina njegove pesmi. Verski moment Koljcov malo ume in poudarja. Preveč ga obvladuje čutna nprav; vsledtega se ne more dvig-

bogatim studencem lepote, je njegova pesem mrtva, in njegova umetnost je rokodelstvo.

Vsi trije svetovni pesniki prirode, Burns, Ševčenko, Koljcov, žive kot otroci pod veselimi in pod jeznim nebom, na črnih njivah in v šumečih gozdih in v bohotni stepi ter se vesele pojočega škrjanca, jokavega oblaka, tulečega vetra, zeleneče kaline. A dočim sta Burns in Ševčenko ljubitelja bohotnejših prikazni v prirodi, ostaja Koljcov preprost in idiličen. S kmetskimi očmi gleda lepoto in vidi samo tisto, kar vidi lepega orač na polju, pastir na stepi in dekle pri žetvi. Zato je njegova pesem tem pristrčnejša in bližja prirodi.

¹ Par Koljcovih pesmi je prevedenih v Vesel-Aškerčevi „Ruski antologiji“. Smemo reči, da so zbrane v njej, če ne najboljše, pa vsaj najznačilnejše.